

अर्बुदः काद्रवेयः सर्पः। ग्रावाणः, जगती, ५,७,१४ त्रिष्टुप् ।

प्रैते वदन्तु प्र वयं वदाम् ग्रावभ्यो वाचं वदता वदद्भ्यः।

यदद्भ्यः पर्वताः साकमाशवः श्लोकं घोषं भरथेन्द्राय सोमिनः ॥ १०.०९४.०१

एते- इमे चित्तस्थैर्यप्रतीका ग्रावाणः। ग्रावणामर्थद्वयं श्रुतौ। क्वचिद्ग्रावाणो जडप्रतीकाः। क्वचित्तु येन चित्तस्थैर्येण ध्याने रसो निष्पादितः स एवार्थः। प्र- प्रकर्षेण। वदन्तु- शब्दयन्तु। मन्त्रं ब्रुवन्त्विति भावः। वयम्। ग्रावभ्यः- रसनिष्पादकस्थैर्यप्रतीकग्रावणामर्थाय। प्र- प्रकर्षेण। वदाम- मन्त्रं ब्रवाम। वदद्भ्यः। वाचम्- मन्त्रम्। वदत। अद्भ्यः पर्वताः- हे चित्तस्थैर्यप्रतीका ग्रावाणः। साकम्- युगपत्। आशवः- क्षिप्राः। सोमिनः- रसनिष्पादकाः सन्तः। इन्द्राय- परमेश्वराय। घोषं श्लोकम्- उच्चैर्मन्त्रम्। भरथ- धारयथ। अनेन यत्र यत्र ग्रावणां शब्दो वर्ण्यते तत्र तत्र चित्तस्थैर्येण कृतमन्त्रजप एव निर्दिष्टार्थ इति ज्ञायते ॥१॥

एते वदन्ति शतवत्सहस्रवदभि क्रन्दन्ति हरितेभिरासभिः।

विष्टी ग्रावाणः सुकृतः सुकृत्यया होतुश्चित्पूर्वै हविरद्यमाशत ॥ १०.०९४.०२

हरितेभिः- आकर्षणशक्तिभूतैः। आसभिः- मुखैः। एते- इमे चित्तस्थैर्यप्रतीका ग्रावाणः। शतवत्- प्रभूतमन्त्रान्। वदन्ति- ब्रुवन्ति। सहस्रवत्- प्रभूतमन्त्रान्। अभि क्रन्दन्ति- शब्दयन्ति। विष्ट्वी- व्याप्य। सुकृतः- शोभनकर्मणः। ग्रावाणः। सुकृत्यया- शोभनकर्मणा। होतुः- देवाह्वातुः। पूर्वै- पूर्वम्। अद्यम्- अनुभवयोग्यम्। हविः- हव्यम्। आशत- अनुभवत ॥२॥

एते वदन्त्यविदन्नना मधु न्यूयन्ते अधि पक्व आमिषि।

वृक्षस्य शाखामरुणस्य बप्सतस्ते सूर्मर्वा वृषभाः प्रेमराविषुः ॥ १०.०९४.०३

एते- इमे ग्रावाणः। अना- स्वास्येन। मधु- रसम्। अविदन्- लभन्ते। पक्वे। आमिषि- आ समन्तात् सेचने वृष्टाविति भावः। श्लेषणे। स्पर्धायां वा। मिष सेचने। मिष श्लेषणे। मिष स्पर्धायाम्। न्यूयन्ते- जनाः शब्दं कुर्वन्तीव। वदन्ति- इमे ग्रावाणः शब्दयन्ति। अरुणस्य-

रोचमानस्य । वृक्षस्य- तरोर्भौमभोगप्रतीकस्य । शाखाम् । बप्सतः- भक्षयन्तः । भौमभोगमनुभवन्त
इति भावः । सूभर्वाः- शोभनभक्षाः । वृषभाः- वर्षकाः । ते- अमी ग्रावाणः । प्र- प्रकर्षेण । ईम्-
एनं सोमं रसं प्रति । अराविषुः- शब्दमकुर्वन् ॥३॥

बृहद्वदन्ति मद्विरेण मन्दिनेन्द्रं क्रोशन्तोऽविदन्नना मधु।

संरभ्या धीराः स्वसृभिरनर्तिषुराघोषयन्तः पृथिवीमुपबिद्धिभिः ॥ १०.०९४.०४

मद्विरेण- तृप्तिकरेण । मन्दिना- हर्षकरेण रसेन । इन्द्रम्- परमेश्वरम् । क्रोशन्तः- शब्दयन्तः ।

बृहत्- महत् । वदन्ति- ब्रुवन्ति । अना- आस्येन । मधु- रसम् । अविदन्- लेभिरे । संरभ्य-

संरब्धा भूत्वा । उपबिद्धिभिः- शब्दैः । पृथिवीम्- भूमिम् । आघोषयन्तः- शब्दयन्तः । धीराः ।

स्वसृभिः- स्वतः सरणशीलाभिर्धाराभिः । अनर्तिषुः- ननृतुः ॥४॥

सुपर्णा वाचमक्रतोप द्यव्याखरे कृष्णा इषिरा अनर्तिषुः।

न्यक्षि यन्त्युपरस्य निष्कृतं पुरु रेतो दधिरे सूर्यश्चितः ॥ १०.०९४.०५

सुपर्णाः- शोभनपतनशीलाः । मुमुक्षवः । सुपर्णो मुमुक्षुप्रतीकः श्रुतौ । द्यवि- हृदयाकाशे । वाचम्-

मन्त्रम् । उप- उपलक्ष्य । अक्रत- अशब्दयन् । अखरे- ब्रजे । इषिराः- गतिशीलाः । कृष्णाः-

कृष्णसाराः । कृष्णसारो ज्ञानतृष्णाप्रतीकः श्रुतौ । अनर्तिषुः- ननृतुः । निष्कृतम्- ग्रावभिः

पीडितम् । उपरस्य- उपलस्य । न्यक्- अधोमुखम् । सोमं रसम् । नि यन्ति- निगमयन्ति ।

सूर्यश्चितः- सूर्यप्रकाशः । पुरु- बहु । रेतः- सोमं रसम् । दधिरे- धारयन्ति ॥५॥

उग्रा इव प्रवहन्तः समायमुः साकं युक्ता वृषणो बिभ्रतो धुरः।

यच्छ्वसन्तौ जग्रसाना अराविषुः शृण्व एषां प्रोथथो अर्वतामिव ॥ १०.०९४.०६

धुरः- भारम् । बिभ्रतः- धारयन्तः । वृषणाः- वर्षकाः । युक्ताः- युञ्जानाः । उग्रा इव- उद्गूर्णा इव ।

प्रवहन्तः- रसं धारयन्तः । साकम्- युगपदेव । समायमुः- आयता भवन्ति । यत्- यदा । श्वसन्तः-

प्राणयुक्ताः । जग्रसानाः- रसं गृह्णन्तः । अराविषुः- शब्दयन्ति । एषाम्- एतेषां शब्दः । अर्वताम्-

अश्वानाम् । प्रोथथः- शब्दः । इव । शृण्वे- श्रूयते ॥६॥

दशावनिभ्यो दशकक्ष्येभ्यो दशयोक्त्रेभ्यो दशयोजनेभ्यः ।

दशाभीशुभ्यो अर्चताजरेभ्यो दश धुरो दश युक्ता वहद्भ्यः ॥ १०.०९४.०७

दशावनिभ्यः-कर्मगन्तृदशाङ्गुल्युपलक्षितशोभनकर्मसंबन्धिभ्यः । दशकक्ष्येभ्यः-

कर्मप्रकाशकदशाङ्गुल्युपलक्षितशोभनकर्मसंबन्धिभ्यः । दशयोक्त्रेभ्यः-

सुबन्धनकारिदशाङ्गुल्युपलक्षितशोभनकर्मसंबन्धिभ्यः ।

दशयोजनेभ्यः- दशयोजनकार्यङ्गुल्युपलक्षितशोभनकर्मसंबन्धिभ्यः ।

दशाभीशुभ्यः- कर्मव्यापकदशाङ्गुल्युपलक्षितशोभनकर्मसंबन्धिभ्यः ।

अजरेभ्यः- अविनाशं गतेभ्यः । दश धुरः- प्रभूतधारणाः । दश युक्ताः- प्रभूतयोगान् । वहद्भ्यः-
धारयद्भ्यः । अर्चत- नमस्कुरुत ॥७॥

ते अद्रयो दशयन्त्रास आशवस्तेषामाधानं पर्येति हर्यतम् ।

त ऊ सुतस्य सोम्यस्यान्धसोऽंशोः पीयूषं प्रथमस्य भेजिरे ॥ १०.०९४.०८

ते- अमी । अद्रयः- ग्रावाणः । दशयन्त्रासः- दशाङ्गुल्युपलक्षितशोभनकर्मवन्तः सन्तः । आशवः-
क्षिप्राः । तेषाम्- ग्रावणाम् । हर्यतम्- आकर्षकम् । आधानम्- प्रक्षेपणम् । पर्येति- परितो गच्छति ।
ते- ग्रावाणः । सुतस्य- निष्पादितस्य । अंशोः सोम्यस्यान्धसः- रसानुभवस्य । प्रथमस्य-
मुख्यस्य । पीयूषम्- अमृतम् । प्रथमम् । भेजिरे- प्रापुः ॥८॥

ते सोमादो हरी इन्द्रस्य निसर्तेऽंशुं दुहन्तो अध्यासते गवि ।

तेभिर्दुग्धं पपिवान्सोम्यं मध्विन्द्रो वर्धते प्रथते वृषायते ॥ १०.०९४.०९

ते- अमी । सोमादः- रसानुभवकराः । इन्द्रस्य- ईशनाधिदैवतस्य । हरी- आकर्षणशक्तिप्रतीकाश्चौ ।
निसर्ते- चुम्बन्ति । अंशुम्- रसम् । दुहन्तः- निष्पादयन्तः । गवि- चिद्रश्मौ । अध्यासते- प्रतिष्ठिता
भवन्ति । तेभिः- तैः । सोम्यं मधु- मधुरं रसम् । दुग्धम्- निष्पादितम् । पपिवान्- पीतवान् । इन्द्रः ।
वर्धते । प्रथते- विस्तीर्णो भवति । वृषायते- वर्षको भवति ॥९॥

वृषा वो अंशुर्न किला रिषाथनेळावन्तः सदमित्स्थनाशिताः।

रैवत्येव महसा चारवः स्थन यस्य ग्रावाणो अजुषध्वमध्वरम् ॥ १०.०९४.१०

वृषा- वर्षकः। वः- युष्माकम्। अंशुः- सोमो रसः। किल। भवति। न रिषाथन- यूयमपि न रिष्यथ। इळावन्तः- मन्त्रवन्तः। सदमित्- सदैव। आशिताः- भोगवन्तः। स्थन- भवथ। रैवत्येव- शब्देन। महसा- तेजसा। चारवः- कल्याणाः। स्थन- भवथ। ग्रावाणः। अध्वरम्- ध्वररहितं सर्वभूतहितं कर्म। अजुषध्वम्- सेवध्वम् ॥१०॥

तृदिला अतृदिलासो अद्रयोऽश्रमणा अश्रुथिता अमृत्यवः।

अनातुरा अजराः स्थामविष्णवः सुपीवसो अतृषिता अतृष्णजः ॥ १०.०९४.११

तृदिलाः- शत्रुभेदकाः। अतृदिलासः- शत्रुभिरनिर्भिन्नाः। अद्रयः- ग्रावाणः। अश्रमणाः- अनायासाः। अश्रुथिताः- अशिथिलाः। अमृत्यवः- अविनष्टाः। अनातुराः- अरोगाः। अजराः- जरारहिताः। अमविष्णवः- विष्णुबलसमन्विताः। येषामामो बलं विष्णुः। विष्णुना विधृते भूमीति श्रुतेः। सुपीवसः- पुष्टाः। अतृषिताः- तृष्णारहिताः। अतृष्णजः- निस्पृहाः। स्थ- भवथ ॥११॥

ध्रुवा एव वः पितरौ युगेयुगे क्षेमकामासः सदसो न युञ्जते।

अजुर्यासौ हरिषाचौ हरिद्रव आ द्यां रवेण पृथिवीमशुश्रुवुः ॥ १०.०९४.१२

वः- ग्रावाणां युष्माकम्। पितरः- पितृभूताः पर्वताः। तेपि स्थैर्यप्रतीकाः। युगेयुगे। ध्रुवा एव- स्थिरा एव। क्षेमकामासः- मङ्गलकामाः। सदसः- सदांसि। न- सम्प्रति। युञ्जते- संयोजयन्ति। अजुर्यासः- जरारहिताः। हरिषाचः- रससम्भक्तारः। हरिद्रवः- रसद्रावका रसनिष्पादकाः। रवेण- शब्देन। द्यां पृथिवीम्- द्यावापृथिव्यौ। आ अशुश्रुवुः- समन्तात् श्रावयन्ति ॥१२॥

तदिद्वदन्त्यद्रयो विमोचने यामन्नञ्जस्पा इव घेदुपब्दिभिः।

वपन्तो बीजमिव धान्याकृतः पृञ्चन्ति सोमं न मिनन्ति बप्सतः ॥ १०.०९४.१३

तदित्- तस्मिन्नेव। विमोचने- रसविमोचने। अद्रयः- ग्रावाणः। यामन्- मार्गे। अञ्जस्पाइव- अञ्जसा रक्षकाः। उपब्दिभिः- शब्दैः। वदन्ति- ब्रुवन्ति। धान्याकृतः- कृषीवलाः। बीजं वपन्त

इव । सोमम्- रसम् । पृञ्चन्ति । बप्सतः- रसमनुभवन्तः । न मिनन्ति- रसं न हिंसन्ति ।
रसमहिंसन्त एवानुभवन्तीति भावः ॥१३॥

सुते अध्वरे अधि वाचमक्रता क्रीळयो न मातरं तुदन्तः ।

वि षू मुञ्चा सुषुवुषो मनीषां वि वर्तन्तामद्रयश्चायमानाः ॥ १०.०९४.१४

अध्वरे- ध्वररहिते उपासने । अधि । सुते- रसे निष्पन्ने । ग्रावाणः । मातरम्- जननीम् । क्रीळयः-
लीलया । तुदन्तः- हस्तैस्ताडयन्तः शिशव इव । वाचमक्रत- शब्दमकुर्वन् । सुषुवुषः-
रसनिष्पादकस्य ग्रावणः । मनीषाम्- धियम् । सु- सुष्ठु । वि मुञ्च । चायमानाः- पूज्याः । अद्रयः-
ग्रावाणः । वि वर्तन्ताम्- प्रवर्तन्ताम् ॥१४॥